

Publicerad 2017-06-08 21:46 av Vindhjärta

Skriven 2013-05-14

Vårvinden

Vårvinden griper tag om mitt hårsvall

Det blåser genom min jacka

Solen gått ner för längesen

Mitt i natten

Busshållplatsen är fullproppad med människor

Det är bara torsdag

Klockan är snart midnatt

Jag är bara en i massan av trötta människor

Vårvinden drar med sig en välbekant doft

Doften är unik och drar mig tillbaka i tiden .

En gång var jag nära den doften .

Nu känns det bara som en sibirisk vinter .

Kall och rå.

Jag vänder mig om och skådar hennes käklinje

Hon hänger på en kille som hon sedan kysser

Vaniljparfymen och doften av hennes vackra hår är fortfarande densamma. Men hon är förändrad. Inte densamma.

Inte ens hennes skal är vackert längre .

Vårvinden fortsätter leva sitt liv och jag fastnar i telefon.

Hela bussresan håller hon ett öga på mig .

Året förändrade oss.

Vårvinden blåser därute och jorden vaknar.

Det gör jag också .

Jag vill aldrig mer ha henne . Inte som förr.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vindhjärta med Poeter.se id #37482 innehar upphovsrätten